

РЕШЕНИЕ

№ 882

гр. София, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **8227** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката. Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, чрез юриконсулт, срещу Решение № Ж- 669/27.07.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

В жалбата се сочи, че решението на КЕВР е незаконосъобразно. Поддържа се, че липсата на изготвено становище за присъединяване от страна на електроразпределителното предприятие води до липса на акт, подлежащ на контрол от КЕВР по смисъла на чл. 56, ал. 5 от Наредба № 6, поради което за жалбоподателя не е възникнало право да сезира КЕВР да се произнесе по условията за присъединяване, съответно обжалваното Решение на Комисията е издадено при изначална липса на основание. Освен това, Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи е изменена с Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 6, обн. ДВ, бр. 55 от 2023 г., в сила от 27.06.2023 г. Към момента на подаване на жалба от клиента измененията все още не са били влезли в сила, поради което редът за присъединяване, който ЕРП Север е приложил е бил законосъобразен. С жалбата е направено искане АССГ да отмени и обезсили решение № Ж- 669/27.07.2023г. на КЕВР.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. От същия постъпило становище. Отново се твърди, че липсва акт,

който да подлежи на контрол и Комисията се е произнесла по недопустима жалба на „Елана- ЕЛ“ ЕООД. Иска се съдът да отмени решението на КЕВР. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез юрисконсулт, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Намира оспорения акт за законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересована страна – „Елана- ЕЛ“ ЕООД редовно призована, не изпраща представител. В писмен отговор излага съображения за законосъобразност на оспореното решение на КЕВР.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 09.02.2023г. дружество „Елана- Ел“ ЕООД е подало Искане за проучване на условията за присъединяване на ФВЕЦ към електроразпределителната мрежа. Предмет на искането е присъединяване към електроразпределителната мрежа на ЕРП Север на фотоволтаична електроцентрала, с номинална изходна мощност 30 kW, планирана за изграждане в [населено място], [улица], УПИ IV-26.

От ЕРП Север са извършени проучвателни дейности и е установено, че заявената ФВЕЦ ще може да се присъедини към електроразпределителна мрежа средно напрежение.

С писмо от 24.02. 2023г. „ЕРП Север“ е уведомило „Елана- Ел“ ЕООД, че тъй като в цитирания в искането имот вече има ФВЕЦ, присъединена по реда на чл.24,ал.1 от ЗЕВИ, заявената втора централа ще бъде присъединена по реда на Част трета, Глава четвърта от Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи/Наредба № 6/.

Съгласно чл. 80 ал.13 от Наредба № 6 ЕРП Север като мрежов оператор има правомощие да определи условията за присъединяване на обекта за производство на електрическа енергия.

След като ЕРП Север е прело, че ФВЕЦ следва да се присъедини към електроразпределителната мрежа на ниво СрН, ЕРП Север е приложило разпоредбата на чл. 53, ал.2 от Наредба № 6. На 10.05.2023г. от ЕРП Север е изпратено писмо до ЕСО ЕАД, с което е подадено Искане за съгласуване на условията за присъединяване на централата към разпределителната мрежа средно напрежение.

С писмо от 12.05.2023г. „Елана- Ел“ ЕООД е уведомено, че на основание чл. 53, ал.2 от Наредба № 6 „ЕРП Север“ е стартирало съгласувателна процедура с ЕСО ЕАД за присъединяване на ФВЕЦ към електроразпределителна мрежа средно напрежение.

На 29.05. 2023г. в ЕРП Север е постъпило писмо от ЕСО ЕАД, с което е изискано на основание чл. 102, ал.3 от Наредба № 6 да се заплати сума в размер на 7848 лева след което ще продължи процедурата по съгласуване.

С писмо от 07.06.2023г./л.61/ ЕРП Север е информирало „Елана- Ел“ ЕООД за искането на ЕСО ЕАД и е издало и проформа фактура. Посочено е, че присъединяването на заявеният обект за производство на електрическа енергия към

електроразпределителната мрежа ще е възможно след продължаване на съгласувателна процедура, обусловено от заплащане сумата, искана от ЕСО ЕАД. Сумата не е била заплатена от „Елана- Ел“ ЕООД.

Вместо това, в КЕВР постъпила жалба с вх. № Е- 11Е-00-8/16.06.2023г. подадена от „Елана- Ел“ ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД. Жалбоподателят е посочил, че още на 09.02.2023г.е подал Искане за проучване на условията за присъединяване на ФВЕЦ със заявена мощност 30 kW към електроразпределителната мрежа. Посочено е, че въпреки изминалия период не е издадено становище, а е получено писмо, че е стартирана съгласувателна процедура с ЕСО ЕАД и следва да се заплатят 7848 лева. Според жалбоподателя тези действия на ЕРП Север не са в съответствие с нормативната уредба.

На основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/ КЕВР е изпратила подадената жалба от „Елана- Ел“ ЕООД на ЕРП Север за извършване на проверка и изпращане на становището на дружеството по нея. С писмо от 28.06. 2023г. ЕРП Север е изразило становище за неоснователност на жалбата.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3, от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад от 19.07.2023г./ л. 20/ и проект на решение /л.22/ в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

Проведеното административно производство по подадената жалба от „Елана- Ел“ ЕООД е приключило с постановяване на оспореното Решение № Ж- 669 от 27.07.2023г.

С решението е прието, че жалбата срещу описаните с нея действия на ЕРП Север отговаря на изискванията по чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката и като такава е допустима за разглеждане.

В оспореното решение КЕВР е посочила, че съгласно чл. 53 ал. 5 /Нова - ДВ, бр. 55 от 2023 г., в сила от 27.06.2023 г./, разпоредбите на ал. 2 и 3 не се прилагат за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия със заявена мощност до 200 kW, като за присъединяването на тези обекти операторите на разпределителни мрежи само уведомяват независимия преносен оператор. Тази разпоредба следва да намери приложение при постановяване на ИАА, като заявената от „Елана- Ел“ ЕООД централа е 30 kW и попада в обхвата ѝ.

Така, с Решение № Ж- 669 от 27.07.2023г. Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ на основание чл. 22, ал.1,ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147 ал.2 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени на „Електроразпределение Север“ АД задължителни указания: 1/. В тридесет дневен срок от получаване на решението да издаде Становище за условията и начина на присъединяване на заявената от „Елана- Ел“ ЕООД централа, прилагайки процедурата по чл.53 ал.5 от Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи; 2 В 7-дневен срок след изпълнение на указанията по т.1 да представи доказателства в КЕВР. Решението е съобщено на електроразпределителното дружество и на

заинтересованата страна. Срещу визираното Решение е подадена жалба до АССГ от ЕРП Север.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с административната преписка писмени документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, в законоустановения срок, поради което е допустима.

С жалбата е отправено ясно искане за отмяна на решение № Ж- 669/27.07.2023г. на КЕВР като незаконосъобразно. Същата е редовна и допустима.

Същевременно буди сериозно недоумение разбирането на процесуалния представител на ЕРП Север относно правомощията на АССГ в производството по чл. 145 и сл. от АПК. В частност посоченото от ЕРП, че Съдът следва да отмени и „обезсили“ решението на КЕВР. Своеобразното виждане на процесуалния представител на жалбоподателя е доразвито с молбата му от 17.01.2024г./ л. 124/.Предложението на ЕРП към АССГ е след като „отмени решението“ на КЕВР „да постанови друго, с което обжалваният административен акт да бъде обезсилен, а жалбата на „Елана- ЕЛ“ ЕООД да бъде оставена без разглеждане“. В това отношение следва да се отбележи, че решението на КЕВР е ИАА. Съгласно чл.172, ал.2 от АПК, Съдът може да обяви нищожността на оспорения административен акт, да го отмени изцяло или отчасти, да го измени или да отхвърли оспорването. „Обезсилване“ на ИАА не е предвидено в АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж- 669/27.07.2023г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. Оспореното решение на КЕВР е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Съобразно разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ, в правомощието на КЕВР е да разглежда подадени жалби от клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като при нужда осъществява контрол за спазване на условията по издадените лицензии и съответствието на извършените лицензионни дейности, с предвидените в тях условия. Според чл. 22, ал. 5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно: Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Според чл. 147, ал. 2 от нея, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с

решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им. Несъстоятелно е възражението на ЕРП Север, че КЕВР е постановил акта си по недопустима жалба, насочена срещу неиздаден акт, а именно: становище по чл. 56, ал. 1 от Наредба № 6. Жалбата „Елана- Ел“ ЕООД до КЕВР, във връзка с определяне на условия по чл. 53 от Наредба № 6 за присъединяване към електроразпределителната мрежа средно напрежение, е била насочена срещу необходимостта като цяло и претендирана незаконосъобразност на поисканото проучване, отправено от „ЕРП Север“ АД до „ЕСО“ ЕАД с издадена /от „ЕРП Север“/ проформа фактура на стойност 7 848 лв. Следователно предмет на оспорване е твърдяно неизпълнение на задължения на лицензианта и предприети от него действия/ според „Елана- Ел“ ЕООД - несъответни на нормативната уредба/ и е в правомощията на КЕВР да се произнесе по такава допустима за разглеждане жалба.

Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган- КЕВР в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които Комисията се е ръководила при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Оспореното решение на КЕВР е постановено при спазване на административнопроизводствените правила. То е прието на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието на нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 ЗЕ. Изискванията на Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката са спазени, като е изготвен доклад от Дирекция „Електроенергетика и Топлоенергетика“ с приложение Проект на решение, в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Решението е взето от Комисията в състав „Енергетика“ с три гласа „за“, от които два са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Спазена е нормата на чл. 35 от АПК, като КЕВР е събрала в хода на административното производство необходимите доказателства за правилното и мотивирано произнасяне по жалбата.

Относно материалната законосъобразност на оспореното решение и съответствието му с целта на закона:

Настоящият съдебен състав намира атакуваното решение на КЕВР за законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми .

„ЕРП Север“ сочи, че към момента в който „Елана- Ел“ ЕООД е подало жалбата си до КЕВР не е била в сила разпоредбата на чл. 53, ал.5 от Наредба № 6. Към този момент, по силата на разпоредбата на чл. 53, ал.2 от Наредба № 6. На 10.05.2023г. се е следвала съгласувателна процедура с ЕСО.В този смисъл КЕВР, според „ЕРП Север“, не е трябвало да прилага новата алинея 5 / в сила от 27.06.2023 г./ на чл. 53 от Наредба № 6, а е следвало да упражни правомощията си по чл.147 ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката – „Когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с

решение прекратява преписката“. Тази доводи на „ЕРП Север“ са неоснователни.

Съгласно ал. 5 /нова - ДВ, бр. 55 от 2023 г., в сила от 27.06.2023 г./ на чл. 53 от Наредба № 6, разпоредбите на ал. 2 и 3 не се прилагат за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия със заявена мощност до 200 kW, като за присъединяването на тези обекти операторите на разпределителни мрежи уведомяват независимия преносен оператор.

Следователно от 27.06.2023 г. е отпаднало изискването за провеждане на съгласувателна процедура/ за която е изисквана значителна по размер такса/ и е въведен уведомителен режим.

КЕВР е дала указания на ЕРП да издаде Становище за условията и начина на присъединяване на заявената централа прилагайки процедурата по чл.53 ал.5 от Наредба № 6 – визираният уведомителен режим / респ. да не се изпълнява отпадналата на нормативно ниво съгласувателна процедура с ЕСО/ - с Решение № Ж- 669 от 27.07.2023г.

Съгласно чл. 13, ал.3 от ЗЕ, Комисията се произнася с мотивирани решения, които са индивидуални или общи административни актове. Оспореното пред АССГ Решение № Ж- 669/27.07.2023г. на КЕВР е ИАА.

Съгласно 142 ал.1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му.

В Решение № 7373/ 17.05.2019 г. по адм. дело №8518/2018 г. на ВАС е посочено: „...Видно е, че дадените на ...задължителни указания са изцяло според разпоредбите на чл.78, ал.3 и ал.6 от ПТЕЕ в съдържанието на тези разпоредби към момента на издаване на процесното решение на КЕВР. Затова дадените задължителни указания са законосъобразни... според чл.142, ал.1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му“.

В Тълкувателно решение № 3 от 16.04.2013 г. тълкувателно дело № 1/2012 г. ОСК ВАС е посочено: „...Съобразно чл. 142, ал. 1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Този текст визира контрола за законосъобразност и задължението на решаващия съд да постанови решението си съобразно действащия към момента на издаването на оспорения административен акт закон...“.

Несъмнено заявената от „Елана- Ел“ ЕООД централа попада в обхвата на визираната разпоредба на чл.53 ал.5, тъй като заявената мощност на обекта е 30 kW, от което следва извод, че разпоредбите на ал. 2 и 3/ за съгласувателна процедура с ЕСО/ не се прилагат. Процесното решение /ИАА/ на КЕВР е от дата 27.07.2023г., към този момент е в сила / от 27.06.2023 г./ разпоредбата на ал.5 на чл. 53 от Наредба № 6.

ИАА съответства на материалния закон.

С оглед на гореизложеното жалбата се явява неоснователна, а решението на КЕВР – законосъобразно.

При този изход на спора следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на сторените по делото разноски за юрисконсултско

възнаграждение съобразно разпоредбата на чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК в размер на 100 лева. От заинтересованата страна не е направено искане за разноски.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба от „Електроразпределение Север“ АД с ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ж- 669/27.07.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране съдебни разноски в размер на 100, 00/ сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: